

## Glasvägg

Heliga skrifter, reliefer, likt orden,  
De försvunna orden, du viskade,  
Ekade längs med väggarna,  
Och förstorades upp, tills de sakta,  
Avtog och minnet av de,  
Förvrängdes och förvandlades,  
Till något omedvetet,  
Hemskt?

Kanske är det just så,  
När vi möts, hör vi bara varandras ekon,  
Eller minnet av våra ekon, vi kommunicerar,  
På avstånd även om vi står varandra nära,  
Hopplöshet, två människor separerade,  
Mellan en glasvägg.

Jag hör dig flämta, fläkta, men förstår inte,  
Likt du hör mig stöna, tveka, falla ihop,  
För jag slutar tro, efter ett tag,  
Jag ger upp, jag är svag.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren EllinorHasselgren med Poeter.se id #38233 innehar upphovsrätten